

Վասն այսորիկ 'ի ծունր իջեալ, աղաչեմք զքո գթութիւնդ, զի որքան եւ է հնար, աստուածայնով նկատողութեամբ՝ գթալիր ունկն մատուցեալ արտասուալից պաղատանաց Մոզունտիացոյ Տեառնն եւ Մեր, եւ կարեկից եղեալ աղիտից քրիստոնէութեան, փութասցիք հասուցանել մեզ ամենաքրիստոնէայ օգնութիւն, մինչ չեւ իցէ անդարմանելի հեղեղաց հասեալ 'ի մեր վերայ. որ քա՛ւ եւ մի՛ լիցի. նա մանաւանդ՝ Աստուծոյ եւ Ձեր օգնականութեամբ՝ մերկացեալ զուսերս 'ի պատենից, յՈւրայ¹⁰⁰ Քաղդէացոց եւ 'ի հալաճանաց Փարաւոնի կարասցուք զերծանել:

Տուեալ 'ի Տարսոն, յամի Մարդեղութեան Տեառն ՌՃՂԹ, 'ի ԻԳ աւուր ամսեան մայիսի 2»¹⁰¹:

Ըստ օրինի թագաւորաց ժամանակին՝ յետ կարմրադէղ ստորագրութեանն՝ կախէր զմագաղաթէն ոսկէգոյն մետաքսեայ առէչիւ՝ ոսկի կնիք, ընդ մէջ երկուց թիթղանց անցուցեալ զթելն. 'ի միում դիմի կերպարանելով զինքն Լեւոն՝ յառիծագլուխ գահի բազմեալ, թագ 'ի

¹⁰⁰ Ուր քաղաք (ըստ ումանց Ուռհայ) կամ Հուր, որ աւանդի լինել հայրենիք Աբրահամու նահապետի, յորմէ ել հրամանաւ Աստուծոյ եւ պանդխտեցաւ յԱսորիս:

¹⁰¹ «Reverendissimo in Christo patri et Domino Innocentio, Dei gratia Summo Pontifici et universali Papæ et tanto tali honore dignissimo, LEO, per eamdem et Romani imperii gratia, Rex omnium Armeniorum, cum salutatione se ipsum et quidquid potest.

Gloria, laus et honor omnipotenti Deo, qui Vos tantum et talem pastorem Ecclesiæ suæ præesse voluit, vestris bonis meritis exigentibus, et tam fructuosam et firmam fabricam super fundamentum apostolorum componere, et tantum lumen super candelabrum positum toto orbi terrarum, ad salutem totius Christianitatis, effundere dignatus est. In vestri vero luminis gratia salutaribus monitis Reverendissimi patris nostri archiepiscopi Maguntini, instructi et informati, omne regnum nobis a Deo commissum amplissimum et spatiosum et omnes Armenios huc illuc in remotis partibus diffusos, ad unitatem sanctæ Romanæ Ecclesiæ, divina inspirante clementia revocare cupimus et exoptamus. Ad hæc, calamitates, miserias, paupertates et imbecillitatem regni Syriæ et nostri per ipsum prædictum Maguntinum (quia difficilior labor erat scripto retexere) pietati vestræ patefacimus. Ipse vero per singula rei veritatem vobis explicabit, in cujus notitiam iste non pnæterere. Hanc utique contritionem et collisionem in valle destituti lacrymarum jamdiu sustinuimus, quam de cætero sine spe subsidii et auxilii vestri sustinere nequimus. Verum quia zelus domus Dei tepescere non debet in cordibus, tam vestro quam nostro, non ut personam instruente geramus, ejusdem domus decorem diligere et pro eadem domo murum nos oportet opponere, ut impetus quos super eam faciunt inimici crucis, cooperante Dei gratia, collectis in unum animi viribus resistendo excludamus. Hinc est quod vestram flexis genibus imploramus pietatem quatenus lacrymabilibus domini Maguntini precibus et nostris, divino intuitu aures misericordiæ; porrigatis et miseriis Christianitatis compatientes, subsidium christianissimum nobis accurrendo mittatis, antequam irremeabile, quod absit, incurramus diluvium; imo cum Dei et vestro auxilio, evaginato ense, de Hur Chaldeorum et persecutione Pharaonis liberari possimus.

Datum Tharsis, anno ab Incarnatione Domini 1199, mense Maio, die vigesima tertia».